

Sygn. akt III PK 44/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski

w sprawie z powództwa Z. Z.
przeciwko Urzędowi Miasta L.
o przywrócenie do pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 23 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w L.,
z dnia 21 listopada 2013 r., sygn. akt VIII Pa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 (sto
dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 listopada 2013 r., VIII Pa (...), Sąd Okręgowy- Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L. oddalił apelację powoda Z. Z. od wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 22 lipca 2013 r., VII P (...), oddalającego powództwo przeciwko Urzędowi Miasta L. o przywrócenie do pracy.

Od wyroku Sądu Okręgowego powód wniósł skargę kasacyjną, w której wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadnił potrzebą rozstrzygnięcia następującego zagadnienia prawnego: "Czy w postępowaniu sądowym o przywrócenie do pracy (Y) wobec dwukrotnej negatywnej oceny jego pracy jako pracownika samorządowego, w sytuacji kwestionowania przez pracownika

samorządowego zasadności wystawianych mu ocen, sąd dokonując weryfikacji teŝe oceny pod względem zasadności i rzetelności ma obowiązek kontroli poszczególnych ocen składających się na tę okresową ocenę kwalifikacyjną w odniesieniu do zastosowanych kryteriów teŝe oceny, mając na uwadze, iŝ okresowa ocena kwalifikacyjna jest sumą określonych ocen wyrażonych według określonych kryteriów?". Zdaniem powoda, w razie kwestionowania przez pracownika samorządowego zasadności i rzetelności wystawionych mu ocen, będących podstawą wypowiedzenia umowy o pracę, sąd powinien odnieść się do poszczególnych ocen wyrażonych według odpowiednich kryteriów a składających się na okresową ocenę kwalifikacyjną. Nie jest możliwe dokonanie rzetelnej i całościowej weryfikacji okresowej oceny pracownika samorządowego (mającej charakter końcowy) bez jakiegokolwiek odniesienia się do poszczególnych ocen częściowych. Okresowa ocena kwalifikacyjna jest zbiorem (sumą) określonych ocen (opinii) wyrażonych według określonych kryteriów i dlatego nie można wykluczyć czynu pracodawcy polegającego na naruszeniu przepisów (reguł) tej oceny, a nawet instrumentalnego ich traktowania albo naruszenia innych przepisów ogólnych. Z tej przyczyny sąd dokonujący weryfikacji okresowej oceny pracownika samorządowego, która powinna być sporządzona metodycznie i merytorycznie wedle określonych kryteriów, musi również zweryfikować poszczególne oceny częściowe wystawione na podstawie zastosowanych kryteriów, zwłaszcza wtedy, gdy pracownik kwestionuje te oceny i wykazuje inicjatywę dowodową w tym zakresie. Weryfikacja oceny okresowej (końcowej) w oderwaniu od ocen częściowych nie jest miarodajna. Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy przez przywrócenie powoda do pracy i zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, a ponadto o zasądzenie kosztów procesu za wszystkie instancje.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną strona pozwana wniosła o oddalenie skargi i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Powód twierdzi, że jego skarga powinna zostać rozpoznana z uwagi na występujące w sprawie zagadnienie prawne związane z następstwem wystawienia pracownikowi samorządowemu ponownej negatywnej oceny kwalifikacyjnej w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2014 r., poz. 1202 ze zm.). Sąd Najwyższy jednak nie podziela o występowaniu w sprawie takiego zagadnienia prawnego, wobec czego wskazana okoliczność nie jest przesłanką warunkującą potrzebę rozpoznania skargi kasacyjnej.

Przede wszystkim należy podnieść, że "istotnym zagadnieniem prawnym" w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, powstałe na tle konkretnego przepisu prawa, dotąd nierozstrzygnięte w orzecznictwie, którego analiza może przyczynić się do rozwoju jurysprudencji. Musi ono zarazem być rzeczywiste w tym znaczeniu, że jego wyjaśnienie jest podyktowane realnymi i poważnymi trudnościami interpretacyjnymi, zarówno przy rozpoznawaniu konkretnej sprawy, jak i przy rozstrzyganiu innych podobnych spraw (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, LEX nr 57231; z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, LEX nr 424365 oraz z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, LEX nr 1293729).

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powód powołał się na przepis art. 27 ust. 5 ustawy o pracownikach samorządowych, zgodnie z którym pracownikowi samorządowemu od dokonanej oceny przysługuje odwołanie do kierownika jednostki, w której pracownik jest zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia doręczenia oceny. Tymczasem sformułowany w skardze problem w zakresie tego, czy sąd rozpatrujący odwołanie pracownika samorządowego od wypowiedzenia umowy o pracę (dokonanego w następstwie otrzymania przez tego pracownika dwukrotnie negatywnej oceny) powinien przeprowadzić kontrolę ocen

częstkowych składających się na okresową ocenę kwalifikacyjną, w ogóle nie pozostaje w związku z tym przepisem, który jest jednoznaczny. W gruncie rzeczy powodowi chodzi o udzielenie przez Sąd Najwyższy odpowiedzi na pytanie, czy w okolicznościach takich, jak zaistniałe w przedmiotowej sprawie, wypowiedzenie pracownikowi samorządowemu umowy o pracę jest uzasadnione w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. Ponieważ ta regulacja należy do przepisów zawierających klauzule generalne (zwroty niedookreślone), to kwestia jego prawidłowej interpretacji (zastosowania) nie może być uznana za argument wskazujący na rzeczywistą potrzebę rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego lub wykładni przepisu prawa, bo ocena jego zastosowania ściśle zależy od całokształtu okoliczności występujących w danej sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2003 r., I PK 558/02, OSNP 2004 nr 16, poz. 283 oraz z dnia 27 stycznia 2009 r., II PK 252/08, LEX nr 736733).

Na temat charakteru (istoty) oceny okresowej pracownika samorządowego i zasad jej kwestionowania w toku postępowania sądowego wszczętego z odwołania pracownika od wypowiedzenia umowy o pracę, Sąd Najwyższy wypowiadał się wielokrotnie (choćby w przytoczonych przez skarżącego wyrokach z dnia 6 kwietnia 2011 r., II PK 274/10, LEX nr 829121 i z dnia 7 marca 2012 r., II PK 155/11, OSNP nr 2013 nr 3-4, poz. 31). Pracownik samorządowy może przed sądem pracy kwestionować - z zachowaniem reguł rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) - zasadność wystawionych mu ocen, nawet jeśli uprzednio nie odwołał się od nich w trybie przewidzianym przez art. 27 ust. 5 ustawy o pracownikach samorządowych. Sąd pracy nie zastępuje jednak pracodawcy w sporządzaniu okresowej oceny kwalifikacyjnej. Może ją kontrolować, jednak nie w zakresie indywidualnych ocen przełożonych, dozwolonych pracodawcy. Wyrażone w tym przedmiocie stanowisko należy uznać za utrwalone (jednolite). W tym kontekście sugerowany przez powoda problem prawny został wyjaśniony w orzecznictwie, wobec czego nie zachodzi konieczność jego ponownej analizy.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego w oparciu o przepisy art. 98 § 1 k.p.c. i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat

za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490).